

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.7.2006
KOM(2006) 374 endelig

2004/0055 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit,

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Rådets og Europa-Parlamentets
forordning om indførelse af europæisk procedure for betalingspåbud**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit,

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Rådets og Europa-Parlamentets
forordning om indførelse af europæisk procedure for betalingspåbud**

1. BAGGRUND

Dato for forelæggelse af forslaget for Europa-Parlamentet og Rådet 19.3.2004.
(dokument KOM(2004) 173 endelig - 2004/0055 (COD)):

Udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: 9.2.2005.

Udtalelse fra Europa-Parlamentet, førstebehandling: 13.12.2005.

Fremsendelse af det ændrede forslag: 8.2.2006.

Vedtagelse af den fælles holdning: 30.6.2006

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

En hurtig og effektiv inddrivelse af udestående fordringer, hvis berettigelse ikke anfægtes, er af afgørende betydning for virksomhederne i Den Europæiske Union og for det indre markeds rette funktion. Retsbestemmelser, som ikke garanterer en kreditor adgang til en hurtig fuldbyrdelse af ubestridte krav, kan give dårlige betalere en vis grad af straffrihed og således udgøre et incitament for dem til at tilbageholde betalinger forsætligt til deres egen fordel. Forsinkede betalinger er en større årsag til insolvens, som er en trussel mod virksomheders overlevelsesmuligheder, særlig små og mellemstore virksomheder, og kan føre til tab af arbejdspladser.

Når det er nødvendigt at give sig i kast med langvarige, besværlige og bekostelige procedurer for at inddrive selv ubestridte krav, forværres disse økonomiske konsekvenser uvægerligt yderligere. Denne situation udgør en kompleks udfordring for medlemsstaternes retssystemer. Det er vigtigt så tidligt i sagsforløbet som muligt at skelne mellem reelle tvister og sager, som ikke indeholder egentlige uoverensstemmelser. En sådan skelnen er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for, at domstolenes begrænsede midler kan udnyttes effektivt. Den vil betyde, at domstolene kan koncentrere sig om de reelle tvister og få dem afgjort inden for en rimelig frist. Man kan dog kun nå det ønskede resultat, hvis der findes en hurtig og effektiv procedure for inddrivelse af ubestridte krav.

Formålet med forslaget er at indføre en ensartet hurtig og effektiv ordning til inddrivelse af ubestridte pekuniære krav i hele Den Europæiske Union.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

3.1. Generel bemærkning

Rådets fælles holdning blev vedtaget med enstemmighed. Rådet fastholder i sin fælles holdning i al væsentlighed Kommissionens oprindelige forslag som ændret i det ændrede forslag.

De vigtigste ændringer i den fælles holdning vedrører følgende spørgsmål:

- den fælles holdning begrænser anvendelsesområdet til grænseoverskridende sager; ved grænseoverskridende sager forstås sager, hvor mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor sagen er blevet indbragt for en domstol

- der er foretaget flere ændringer af teksten for at muliggøre elektronisk og automatisk behandling af anmodningen (se artikel 7, stk. 5, 7, stk. 6, 8, 16, stk. 4 og 16, stk. 5)

- den oprindelige totrins-betalingspåbudsprocedure er blevet erstattet af en procedure bestående af blot én fase. Der er imidlertid indført supplerende proceduregarantier i teksten for at beskytte de i proceduren involverede parter rettigeheder (se særlig artikel 8, 10, 11 og 12). Domstolen undersøger, når der indgives en anmodning, på basis af anmodningsformularen, om kriterierne for, at anmodningen kan antages til realitetsbehandling, er opfyldt, og om kravet synes at være berettiget. På baggrund af denne undersøgelse kan domstolen enten afvise anmodningen eller udstede et europæisk betalingspåbud

- i forhold til det oprindelige forslag åbner forordningen nu mulighed for udstedelse af et europæisk betalingspåbud for en del af kravet, hvis ansøgeren indvilliger deri

- fristerne for de forskellige faser i proceduren er blevet præciseret ved forordningen. Af konsekvenshensyn anvendes der i forordningen en enkelt frist på 30 dage for udstedelsen af det europæiske betalingspåbud og for indsigelse

i forhold til det oprindelige forslag indeholder forordningen nu bestemmelser om fuldbyrdelse (se artikel 21, 22 og 23). Afskaffelsen af eksekvatur er blevet medtaget i selve forordningsteksten sammen med de minimumsstandarder, der allerede er omhandlet i forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument for ubestridte krav

- den fælles holdning omfatter en detaljeret revisionsklausul.

Andre ændringer er af mere formel art og er foretaget for at gøre teksten lettere læselig.

Kommissionen kan acceptere den fælles holdning, som ganske vist ændrer nogle specifikke elementer i Kommissionens oprindelige forslag som ændret ved Europa-Parlamentets udtalelse, men som er tro mod målet om forenkling, fremskyndelse og begrænsning af sagsomkostningerne i forbindelse med ubestridte pekuniære krav.

3.2. Europa-Parlamentets ændringsforslag

Alle Parlamentets ændringsforslag er medtaget i Kommissionens ændrede forslag og tillige i den fælles holdning. I nogle tilfælde viste drøftelserne i Rådet og den juridisk/sproglige revision af teksten dog, at der er behov for visse tekniske præciseringer. For at bringe betragtningerne og standardformularer i overensstemmelse med forordningsteksten skal disse tilpasses og ajourføres.

På ét punkt afviger det ændrede forslag og den fælles holdning fra hinanden, nemlig i artikel 3, stk. 1:

- artikel 3, stk. 1, i det ændrede forslag: "Ved grænseoverskridende sager forstås i denne forordning sager, hvor mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er blevet indbragt for en domstol."

- artikel 3, stk. 1, i den fælles holdning: "Ved grænseoverskridende sager forstås i denne forordning sager, hvor mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor sagen er blevet indbragt for en domstol."

Kommissionen beklager fortsat denne begrænsning til sager, hvor begge parter er bosiddende i en medlemsstat og har afgivet en erklæring derom.

Rådets fælles holdning er blevet forhandlet sammen med Europa-Parlamentet med henblik på at opnå enighed under førstebehandlingen. Europa-Parlamentet bør derfor ikke anmode om ændringer af den fælles holdning.

4. KONKLUSION

Kommissionen accepterer den fælles holdning i lyset af det forhold, at den indeholder de centrale elementer fra Kommissionens oprindelige forslag og Europa-Parlamentets ændringsforslag, som er medtaget i Kommissionens ændrede forslag.

5. KOMMISSIONENS ERKLÆRING

Kommissionen afgav i forbindelse med vedtagelsen af den fælles holdning følgende erklæring:

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen erklærer, at definitionen af "grænseoverskridende sag" i denne forordning ikke er en fortolkning af kravet i traktatens artikel 65 om, at Fællesskabet kun kan handle med hensyn til spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, men derimod en af de måder, hvorpå man kan begrænse denne forordnings anvendelsesområde inden for grænserne af artikel 65.

En begrænsning af anvendelsesområdet ved hjælp af en generel definition af "grænseoverskridende" er ikke nødvendig i instrumenter med tilknytning til international privatret.

Om det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at anvende en generel definition af "grænseoverskridende" i andre instrumenter uden tilknytning til international privatret, som f.eks. udkastet til direktiv om mægling, der har en anden karakter end den foreliggende forordning, bør analyseres omhyggeligt fra sag til sag, idet der tages hensyn til formålet med hvert enkelt instrument.